

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/38/2013
Identifikačné číslo spisu: 2109010689
Dátum vydania rozhodnutia: 18.09.2013
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2013:2109010689.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 18. septembra 2013 v Bratislave v trestnej veci obvineného Y. F. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5To 50/2012, z 18. septembra 2012 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Y. F. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave na verejnom zasadnutí konanom 18. septembra 2012 v trestnej veci, sp. zn. 5To 50/2012, podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Trnava, sp. zn. 3T 32/2009, z 9. februára 2012 na základe § 322 ods. 3 Tr. por. s poukazom na právoplatne uznanú vinu rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 3T 32/2009, z 22. februára 2010, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 22. marca 2011, sp. zn. 6To 46/2010, uložil obvinenému Y. F. podľa § 155 ods. 1 použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 7, § 42 ods. 1 s poukazom na § 41 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 a pol roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste, ktorý bol obvinenému uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 1T 12/2011, z 15. marca 2011 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti druhostupňovému rozsudku podal dovolanie 4. decembra 2012 obvinený. V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že dovolanie podáva z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. Podľa názoru obvineného rozsudkom odvolacieho súdu došlo k porušeniu zákona, pretože súd uložením súhrnného trestu v trvaní 6 a pol roka postupoval v rozpore s ust. § 327 ods. 2 Tr. por. Výslovil názor, že v celom konaní mu nemôže byť uložený prísnejší trest, ako mu bol uložený zrušeným

rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 3T 32/2009, z 22. októbra 2010 v trvaní 4 roky, pretože tento rozsudok bol zrušený výlučne na základe ním podaného odvolania. Pri ukladaní trestu za zbiehajúce sa trestné činy sa uplatňuje zásada absorpčná, avšak pri ukladaní trestu je súd obmedzený ust. § 327 ods. 2 Tr. por. Aktuálne platný Trestný zákon, podľa ktorého sa trest ukladá, nepozná pri ukladaní trestu za zbiehajúce sa trestné činy zásadu sčítaciu a preto ju nemožno použiť v tomto prípade. Pochybil odvolací súd, keď mu uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 a pol roka, čo je trest vyšší, ako mu bol uložený v napadnutom rozsudku, ktorý bol zrušený len v dôsledku ním podaného odvolania a čím došlo v novom konaní k zmene rozhodnutia v jeho neprospech. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 3T 32/2009, z 9. februára 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5To 50/2012, z 18. septembra 2012 bol porušený zákon v ust. § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 327 ods. 2 v jeho neprospech. Navrhol, aby najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave vo výroku o treste a prikázal mu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Strany konania sa k dovolaniu nevyjadřili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko neboli naplnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. vyplýva, že podľa tohto dôvodu je možné podať dovolanie, ak bol obvinenému uložený trest mimo trestnej sadzby ustanovenej v Trestnom zákone alebo obvinenému bol uložený taký druh trestu, ktorý Trestný zákon nepripúšťa.

Uložením trestu mimo zákonnej trestnej sadzby sa rozumie uloženie trestu odňatia slobody obvinenému mimo trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom za trestný čin, zo spáchania ktorého bol uznaný vinným ako aj prekročenie maximálnej povolenej výmery trestu.

V danom prípade obvinenému bol ukladaný trest odňatia slobody podľa ust. § 155 ods. 1, za ktorý zákon pripúšťa uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky až 10 rokov. Uložený trest odňatia slobody obvinenému vo výmere 6 a pol roka je trestom uloženým v zákonnej trestnej sadzbe.

Druhom trestu, ktorý Trestný zákon nepripúšťa sa rozumejú prípady, keď súd obvinenému uložil niektorý z druhov trestu, napriek tomu, že neboli splnené podmienky pre jeho uloženie. Zo skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 Tr. zák. vyplýva, že podľa § 155 ods. 1 je možné uložiť páchatelovi tohto trestného činu trest odňatia slobody a preto obvinenému bol uložený taký druh trestu, aký je uvedený v skutkovej podstate uvedeného predmetného trestného činu. Z tohto dôvodu preto neboli splnené podmienky pre dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

Najvyšší súd považuje za potrebné k dovolaniu uviesť nasledovné.

Podstatným pochybením konajúcich súdov bolo to, že v konaní uložili súhrnný trest napriek tomu, že súhrnný trest nemal byť uložený. Zo spisového materiálu mal Najvyšší súd Slovenskej republiky

preukázané, že konajúce sudy (prvostupňový a druhostupňový súd) vo veci rozhodovali celkom trikrát.

Prvýkrát bol obvinený uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 3T 32/2009, z 22. februára 2010 z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a súd ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. Skutok obvinený spáchal 2. augusta 2007, proti prvostupňovému rozhodnutiu podal odvolanie len obvinený.

Na základe podaného odvolania obvineným Krajský súd v Trnave uznesením, sp. zn. 6To 46/2010, z 22. marca 2011 zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/, ods. 2 Tr. por. vo výroku o treste, podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Dôvodom zrušenia veci bolo potrebné skúmať, či neprichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu. Prvostupňový súd si mal pripojiť spis Okresného súdu Trnava, sp. zn. 1T 12/2011.

Rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 1T 12/2011, z 15. marca 2011 obvinený uznaný vinným zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 20 k § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbahu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák. Skutok spáchal 30. septembra 2010. Teda skutok bol spáchaný po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 3T 32/2009, z 22. augusta 2010 (t.j. prvého odsudzujúceho rozsudku, vyhlásenie ktorého je predelom pre posúdenie, či ide o zbíhajúce sa trestné činy alebo o recidívu), čo konštatuje aj Okresný súd Trnava v odôvodnení svojho rozhodnutia z 9. februára 2012 a napriek tomuto konštatovaniu uložil obvinenému súhrnný trest odňatia slobody.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Z ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zák. vyplýva, že súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbahu, a to len vtedy, ak páchatel' bol za časť zbíhajúcej sa trestnej činnosti odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihliadať. V danom prípade ale nejde o súbeh trestných činov, skutok, z ktorého bol obvinený uznaný vinným z trestného činu zo zločinu obmedzovania osobnej slobody spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorý bol spáchaný v jednočinnom súbahu s prečinom ublíženia na zdraví spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák., bol spáchaný 30. septembra 2010, teda po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku z 22. februára 2010, a nejde o súbeh trestných činov ale o recidívu a preto je uloženie súhrnného trestu vylúčené. Z konštatovaného vyplýva, že v konaní bol porušený zákon.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. V citovanom ustanovení je vyjadrený rozsah preskúmanej povinnosti dovolacieho súdu. Osoba, ktorá podala dovolanie je povinná uviesť rozsah a dôvody podania dovolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, zo 16. októbra 2011, uviedol

I. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por. sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Ak chybám, vytykány v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c/ Tr. por. alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por., a to bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle §

374 ods. 2 Tr. por.

Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Tr. por., ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por., dovolací súd vyhovie dovolaniu postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Tr. por. a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu.

Z horeuvedených dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal, či do úvahy by neprichádzal iný dovolací dôvod.

V predchádzajúcej časti odôvodnenia Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil záver, že v konaní súdov bol porušený zákon, pretože nemal byť uložený súhrnný trest. Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. podľa tohto ustanovenia dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Nesprávne rozhodnutie o uloženom súhrnnom treste môže zakladať dovolací dôvod podľa ust. § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Z tohto dôvodu najvyšší súd skúmal, aké tresty boli obvinenému uložené ako samostatné. Rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 3T 32/2009, z 22. februára 2010 (za skutok spáchaný 2. augusta 2007) bol obvinenému podľa § 155 ods. 1 s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 roky.

Rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 1T 12/2011, z 15. marca 2011 bol obvinený Y. F. uznaný vinným zo zločinu obmedzovania osobnej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák. (skutok spáchaný 30. septembra 2010) a bol mu uložený podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov. Uvedenými rozsudkami boli obvinenému uložené tresty odňatia slobody v celkovej výmere 6 a pol roka.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvod podľa odseku 1 písm. i/ nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Z horeuvedených okolností vyplýva, že keby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok, obvinenému by boli ukladané samostatné tresty v takej celkovej výmere, v akej mu bol uložený súhrnný trest. Celkové postavenie obvineného by sa aj po náprave, ktorá by vznikla, keby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona zásadne nezmenilo, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že v konaní bol síce porušený zákon tým, že súdy obvinenému uložili súhrnný trest vo výmere 6 a pol roka (mali mu byť uložené samostatné tresty), ale vzhľadom na ust. § 371 ods. 4 Tr. por. neprichádza do úvahy použitie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolanie obvineného nebolo dôvodné, a preto ho Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.